

[Rasmussen (Gylling).]

dog med den Bevægelighed, der her er Tale om, opnaa lidt i Retning af de fremsatte Ønsker.

Den ærede Ordfører for Venstre hævdede, at Loven ikke vilde faa stor Betydning indenfor Kommunerne, fordi der ikke kunde overflyttes ret meget fra det ene Sæt af Ejendomme til det andet, men jeg vil dog mene, at i store blandede Kommuner, hvor der er en Del bymæssig Bebyggelse, vil Loven kunne faa nogen Betydning i den Retning.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen talte om, at de faste Skatter var en Særskat, og det er jo et principielt Spørgsmaal, som det vil tage lang Tid at drøfte til Bunds, men naar det ærede Medlem som Bevis nævner, at det er meningsløst — efter hans Opfattelse —, at den, der køber en Ejendom, ikke skal have mere Ret end den, der har solgt, skal jeg sige, at det er jo noget, vi alle ved, at naar vi køber en Ejendom, hæfter der visse bestemte Afgifter til det offentlige paa den, og det er noget, man tager Hensyn til, naar man afslutter en Handel; man ved, at man ved at købe paatager sig at svare disse Afgifter til det fælles Samfund. Saa kan man jo nok sige, at man slet ikke har nogen Skyld overfor det fælles Samfund, men jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse heraf, da jeg ikke synes, det hører hjemme under Behandlingen af dette Lovforslag.

Mit Parti betragter dette lille Lovforslag som en Haandsrækning ud fra den Betragtning, at det i disse Tider gælder om ikke at have for stive Vurderingsformer, saa det kan have nogen Fordel at gøre dem noget mere bevægelige.

Hans Hansen (Rørby): Saa vidt jeg forstaaer det foreliggende Lovforslag, gaar det ud paa at muliggøre en mere konjunkturbestemt Ejendomsskyldbetaling, end vi hidtil har haft, saaledes at Ejendomsskylden til enhver Tid kan staa i Forhold til Ejendommens Værdi, og dette Princip kan vi fra vor Side give vor Tilslutning. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen benyttede Lejligheden til at lægge meget mere ind i Lovforslaget, men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) i, at der ikke her er Lejlighed til at komme

ind paa en principiel Drøftelse af de faste Skatter. Jeg er imidlertid taknemmelig, fordi det ærede Medlem har udtalt sig og derved givet mig Lejlighed til senere at imødegaa Punkt for Punkt hele den uhyre Vildfarelse, det ærede Medlem er ude i.

Det ærede Medlem talte om Særskat paa Landbruget, men gjorde senere i sin Tale et Par Bemærkninger om, at den nuværende Ejendomsskyld udgør ca. 25 Kr. pr. ha, og føjede til, at dette var en Prioritet paa 550 Kr. pr. ha, og det var af stor Betydning for Ejendommenes Rentabilitet. Det ærede Medlem overser sikkert, at hvis der ikke havde været denne Prioritet, saa vilde alle nuværende Ejendomsbesiddere have siddet med en tilsvarende Prioritetsgæld og have haft en Skat paa anden Maade; det vil altsaa sige, at de havde haft baade en forhøjet Prioritering og en forhøjet Skat. Men hvis vi kunde opnaa en konjunkturbestemt Afgift som Ejendomsbeskatning i Stedet for den Ejendomsskyld, som blev indført af Venstre i 1903, en Ejendomsskyld, som omfattede den samlede Ejendoms Værdi, vilde man være kommet ind paa Grundskyldstanken. Men hvordan forholder det sig med Hensyn til Særskatten paa Landbrugsjord? Jeg har hørt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ved mange Lejligheder tale om det samme, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu synes at ville tage sig af, nemlig at der hviler en Særskat paa Landbruget, og at man maa forlange skattemæssig Retfærdighed. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at den faste Ejendomsbeskatning nu er 2½ Gang saa høj, som den var i 1914, men at den øvrige Beskatning i samme Tidsrum er blevet ca. 5 Gange saa høj. Hvis der skal være Tale om skattemæssig Retfærdighed, vil jeg derfor henstille til det ærede Medlem at tænke over, om ikke de faste Skatter skulde forhøjes i samme Forhold, som den samlede Beskatning er steget. Ellers forstaaer jeg ærlig talt ikke, hvad det er for en skattemæssig Retfærdighed, de ærede Medlemmer taler om. Det ærede Medlem fremsatte nogle Betragtninger om Overvæltning af Skatter og brugte et meget diplomatisk Udtryk, idet han sagde: det er ikke nødvendigt, at Skatterne overvælttes, men det er en Kendsgerning, at de bliver overvæltet, og derefter sagde